

Smaranda Brăescu*

Smaranda Brăescu (n. 21 mai 1897, Hănțești, Buciumeni - 2 februarie 1948, Cluj) a fost prima femeie parașutist din România și printre primele din lume. În 1931 a efectuat un salt de la 6.000 m cu care a doborât recordul feminin mondial, iar în 1932, cu saltul de la 7.233 m, a bătut recordul mondial deținut de un american.

BIOGRAFIE

Între anii 1904 - 1909, a urmat cursurile școlii primare din satul vecin Vizurești, comuna Buciumeni, județul Galați. În 1911 se înscrie la Școala profesională de fete din Bârlad, pe care o absolvă în 1916. Din cauza condițiilor materiale dificile ale familiei a fost trimisă la București, unde a locuit la internatul azilului "Elena Doamna" și a studiat la Școala Normală "Principesa Elisabeta". Urmează apoi cursurile Academiei de Belle-Arte din București (1924 - 1929). În timpul războiului s-a întors în comuna natală ca învățătoare.

În vara anului 1928, la invitația inginerului german Heinecke, a plecat la Berlin pentru a urma cursuri de parașutism.

Smaranda Brăescu înaintea executării unui salt cu parașuta

Aici a executat primul său salt, simțindu-se, după cum ea însăși a afirmat, „ca un copil căruia i-a reușit o ștregărie”. Din acest moment, România a devenit cel de-al patrulea stat european, după Franța, Cehoslovacia și Elveția, cu o femeie parașutist brevetată. În țară a executat peste zece salturi cu parașuta, în următorii doi ani, cu mari peripeții. La Brașov, motorul avionului s-a oprit în momentul decolării, la Brăila a căzut în Dunăre, la Cluj-Napoca și Satu Mare a aterizat în copaci.

În 1929 și 1930 suferă două accidente în urma cărora a stat vreme de șase luni în spital.

* Sursa: http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Smaranda_Br%C4%83escu
Enciclopedia României Site accesat în data de 24 ianuarie 2022.

Odată restabilită, începe, cu autorizarea Comandamentului Superior al Aviației, o pregătire asiduă, cu ajutorul Inspectoratului General al Aeronauticii, pentru doborârea recordului european și mondial la săritura cu parașuta. Se întoarce în România și începe să se pregătească pentru a putea doborî recordul feminin mondial în ceea ce privește saltul cu parașuta: în Europa 4000 m, iar în America 5384 m.

În anul 1931 a primit de la Comandamentul Aviației Militare aprobarea de a încerca să doboare recordurile feminine stabilite în Europa și America. Astfel, în ziua de 2 octombrie 1931, escortată de două avioane, unul medical, iar altul cu un oficial al Aeroclubului, a decolat la bordul unui avion francez, de pe aerodromul din Pipera. Avionul, model Potez XIII, pilotat de aviatorul Alexandru Papană, s-a ridicat până la altitudinea de 6000 m, de unde Smaranda Brăescu a efectuat saltul cu parașuta, fără mască de oxigen. Altitudinea de 6000 m a fost confirmată de barografele supravegheate de oficialul Aeroclubului, precum și de altimetrul avionului, care în momentul saltului indica 6200 m. După cele 21 minute și 25 secunde cât a durat saltul, parașutista a avut o aterizare reușită, într-un lan de porumb din Bărăgan, în apropierea gării Sărățuica, la 28 km de Slobozia. Saltul a fost confirmat de Federația Aeronautică Internațională. În acest fel Smaranda Brăescu deținea recordul național la saltul cu parașuta, atât la femei cât și la bărbați, precum și recordul feminin la nivel mondial. Pentru această performanță a fost decorată cu Crucea de Aur a ordinului Virtutea Aeronautică.

Dorița de a fi recordman mondial a dus-o în SUA. Aici, pentru a depăși recordul bărbătesc de 21 171 picioare (7233 m) deținut de un american, se antrenează la San Francisco, cu acordul Departamentului Apărării, în perioada 7/10 ianuarie 1932. La 19 mai 1932, avionul a atins altitudinea de 24 200 de picioare (7 400 m), de unde a sărit. Barograful a fost trimis la Washington National Aeronautic Association, unde a fost recunoscută și proclamată învingătoarea recordului mondial de coborâre cu parașuta.

În 1934 urmează cursuri de pilotaj la școala Curtiss Weight din Valley Stream, New York, obținând brevetul de pilot civil. Devine astfel și prima femeie din Europa brevetată ca pilot al SUA. La 27 aprilie 1936, la bordul avionului personal, a traversat Munții Iugoslaviei, o zonă extrem de turbulentă.

La 19 mai 1936, la patru ani de la obținerea recordului mondial, a făcut un raid, la bordul avionului său, de 1100 km, în linie dreaptă, deasupra Mării Mediterane, de la Roma la Tripoli, în premieră mondială.

A zburat șase ore și zece minute până la Sorman (65 de km de Tripoli), unde a fost nevoită să aterizeze forțat. De la Tripoli s-a îndreptat spre Atena și de acolo, survolând Bulgaria a aterizat la București.

În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial a fost activă ca pilot în „Escadrila Albă” de avioane sanitare, pe frontul de Răsărit și apoi pe frontul de Vest, în cadrul escadrilei nr. 13, în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia, fiind decorată cu crucea „Regina Maria”, clasa III, în 1943. Protestează împotriva falsificării alegerilor din noiembrie 1946, semnând, alături de alte personalități, un memoriu prezentat Comisiei Aliate de Control. Acesta ajunge în posesia delegației sovietice, iar Smaranda Brăescu este condamnată, în contumacie, la doi ani de închisoare. Fusese acuzată că nu „a demascat” grupările opozante regimului comunist (Haiducii lui Avram Iancu, Mișcarea pentru Libertate și Sumanele Negre) și că a semnat, alături de alte 11 personalități, memoriul prin care dezvăluia falsificarea alegerilor.

S-a ascuns, probabil într-o mănăstire, sub numele de Maria Popescu. S-a îmbolnăvit de cancer mamar și a fost operată de profesorul Fălcoianu și internată pe ascuns la Clinica Universitară din Cluj-Napoca, sub supravegherea profesorului doctor Iuliu Hațeganu și a conferențiarului Macovei, dar în zadar. Nu se cunoaște cu certitudine locul unde a fost înmormântată, dar se presupune că rămășițele i s-ar găsi în Cimitirul Central din Cluj.

http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Smaranda_Br%C4%83escu

Site accesat în data de 24 ianuarie 2022.